

1. die reservoirs door een dealer van de fabrikant of door een carrosseriebouwer blijvend zijn aangebracht, met een permanente inrichting die het rechtstreeks verbruik van brandstof, zowel voor de voortbeweging van het voertuig als voor de werking van de koelsystemen, mogelijk maakt, en
2. deze inrichting bedoeld is om het vervoermiddel — trekker en container — een actieradius te verlenen die het mogelijk maakt, de navolgende doelstellingen te bereiken:
  - a) bevoorradingsproblemen voorkomen in landen waar de brandstof distributie onzeker is, en de brandstof wegens de povere raffinagekwaliteit gevaarlijk is voor de voertuigen;
  - b) voorkomen, dat tegen soms prohibitieve prijzen moet worden getankt in landen waar brandstof te duur is;
  - c) vermijden van de moeilijkheden die voortvloeien uit de verplichting om administratieve stappen te ondernemen om de belasting over de toegevoegde waarde terug te krijgen in de landen waar zij is geheven;
  - d) de bevoorrading zoveel mogelijk te groeperen, om met de petroleummaatschappijen de interessantste tarieven te kunnen bedingen?

(¹) PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

(²) PB nr. L 123 van 17. 5. 1988, blz. 2.

Verzoek van de Civilret i Hillerød van 4 juli 1997 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Dansk Metalarbejderforbund als mandataris van J. Lauge e.a. en Lønmodtagernes Garantifond

(Zaak C-250/97)

(97/C 252/47)

Bij beschikking van 4 juli 1997 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 juli daaraanvolgend) heeft de Civilret i Hillerød in het aldaar aanhangige geding tussen Dansk Metalarbejderforbund als mandataris van J. Lauge e.a. en Lønmodtagernes Garantifond, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Omvat het begrip „collectieve ontslagen ten gevolge van de beëindiging van de werkzaamheden van een plaatselijke eenheid, wanneer die voortvloeit uit een rechterlijke beslissing” (*) in artikel 3, lid 1, tweede alinea, en artikel 4, lid 4, van Richtlijn 75/129/EEG (¹), zoals gewijzigd bij Richtlijn 92/56/EEG (²), het geval waarin de collectieve ontslagen zijn gegeven op de dag zelf waarop de werkgever de aanvraag tot faillietverklaring heeft ingediend en de werkzaamheden van zijn bedrijf heeft beëindigd, wanneer de Skifteret nadien zonder ander uitstel dan het uitstel

nodig voor de beraadslaging van de Skifteret op die aanvraag het faillissement uitspreekt en de datum van de aanvraag als begindatum neemt?

(*) Noot van de vertaler: In de Deense taalversie is de aangehaalde passage in artikel 3, lid 1, tweede alinea, en in artikel 4, lid 4, in identieke bewoordingen gesteld. In de Nederlandse taalversie luidt de aangehaalde passage van artikel 3, lid 1, tweede alinea, als volgt: „collectief ontslag [dat] verband houdt met de beëindiging van de werkzaamheden van de plaatselijke eenheid voortvloeiende uit een rechterlijke beslissing”.

(¹) Richtlijn 75/129/EEG van de Raad van 17 februari 1975 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag (PB nr. L 48 van 22. 2. 1975, blz. 29).

(²) PB nr. L 245 van 26. 8. 1992, blz. 3.

Verzoek van de Franse Conseil d'État van 28 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Société Baxter, Société B. Braun Medical SA, Société Fresenius France en Société anonyme des Laboratoires Bristol-Myers-Squibb enerzijds en Franse staat anderzijds

(Zaak C-254/97)

(97/C 252/48)

De Franse Conseil d'État heeft bij beschikking van 28 maart 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 juli 1997, in het geding tussen Société Baxter, Société B. Braun Medical SA, Société Fresenius France en Société anonyme des Laboratoires Bristol-Myers-Squibb enerzijds en Franse staat anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verzetten de artikelen 52 en 58 van het EG-Verdrag zich tegen een in 1996 vastgestelde nationale wettelijke regeling, die over dat jaar een uitzonderlijke belasting oplegt, waarvan het tarief dient te liggen tussen 1,5 en 2% van de omzet (exclusief belasting) in het tijdvak van 1 januari tot en met 31 december 1995 in de staat van belastingheffing door ondernemingen die farmaceutische specialiteiten vervaardigen en/of verhandelen, behaald met voor vergoeding in aanmerking komende farmaceutische specialiteiten en toegelaten geneesmiddelen ten gebuik van collectiviteiten, en die toelaat dat de belastinggrondslag wordt verlaagd met de in hetzelfde tijdvak geboekte onderzoekskosten, voorzover betrekking hebbend op onderzoek dat in de staat van belastingheffing is verricht?
2. Verzet artikel 95 van het EG-Verdrag zich tegen een dergelijke wettelijke regeling?
3. Zo een van de vorige twee vragen ontkennend wordt beantwoord, is dan de verlaging van de belastinggrondslag met de kosten van het in de staat van belastingheffing verrichte onderzoek te beschouwen als een steunmaatregel in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag?